

[Holdnaptár megtekintése](#)
[Rólunk](#) [Vadászati jog](#) [Közérdekű címtár](#) [Vadászati idények](#)
[Bejelentkezés](#) [Regisztráció](#) [Főoldal](#) [Kultúra](#) [Vadászvilág](#) [Természetismeret](#) [Hunor Safari](#) [Webáruház](#) [Előfizetés](#)
[Kosár](#)

HAGYOMÁNYOK

[keresés az oldalon](#)

[Bejelentkezés a webáruházba](#)
[Regisztráció a webáruházba](#)

VADÁSZÉLETEK 6. GRÓF DRASKOVICH IVÁN (1878-1963)

2020.05.13 Frissítve: 2020.05.13

AKTUÁLIS LAPSZÁMUNK

[Lapozzon bele](#)
[ELŐFIZETÉS](#)
[ESEMÉNYEK](#)

Neve összeforrott az európai gímszarvassal, a soha meg nem ismétlődő tótmegyeri apróvadrekordokkal és a lősporttal.

Róla írta Széchenyi Zsigmond, hogy Károlyi Lajossal együtt őt tartja a század két legnagyobb, minden téren legkiválóbb magyar vadászának.

Draskovich Iván híres nemesi család sarja. Ősei már ott harcoltak 1464-ben Jajce városának ostrománál Mátyás király alatt a török ellen. Családjuk Horvátországban csakhamar nagy szerepet játszik. Kerül ki közülük győri püspök, kalocsai érsek, királyi kancellár, horvát bán, bíboros és katona. A család 1567. augusztus 3-án nyeri el a birodalmi báróságot, s 1569-ben adományként kapják Miksa császártól Trakostyán várát (innen ered a családi előnév). 1631. szeptember 4-én grófi rangra emelkednek.

Apja, aki szintén Iván volt, a főrendiház tagja, 1844-ben született Bécsben. Eleinte katona volt, később gazdálkodni kezdett. Mint Trakostyán, Dárda, Szalotnok/Slatina, Sellye birtokosa, a Délvidék legszebb vadászterületeivel rendelkezett. 1880–1883 között megépítette a később európai híri sellyei vadaskertet (valóságban csányoszróri, gilvánfai birtokán volt – Szilas és Felsőerdő területén). A kitűnő vadgazda ezen a területen olyan szarvasgazdálkodást indított el, melyhez fogható Európában nem volt.

Ebbe a környezetbe született bele az ifjú Iván Rudolf 1878. március 1-én, Pozsonyban. Gyermekkorát Trakostyánban és Sellyén töltötte. Középiskoláit a pécsi, majd a Bécsi Jezsuita Gimnáziumban végezte. Bécsben szerzett diplomát a Kereskedelmi Főiskolán. Érdeklődési köre a természet, a botanika, a vadászat és a lősport volt. Emellett kitűnő üzletember.

A vadászattal korán kapcsolatba kerül. Első őzbakját 10 éves korában ejti el. A családban azonban az atyai mértékletesség és a szarvas tisztelete meghatározó, az első szarvasbikáját az érettségéhez köti. Ekkor lesz igazán nagyvadász.

Események megtekintése

Közben apja gózerővel építi, fejleszti selyei (csányoszrói) vadaskertjét, amit fia nagy tisztelettel és figyelemmel kísér. Ez idő alatt lehetősége nyílik arra, hogy megismerje a vad biológiáját, viselkedését. Természetesen igen sokat vadászik. Különösen jól lő sörétes fegyverrel, bár Széchenyi Zsigmond véleménye szerint, mint golyólövő is a legjobbak között van.

Mint sportember a 20-as és 30-as években a Monte Carló-i Grand Prix versenyek kiválóságait szorítja maga mögé élógalamb-lövő versenyen. Állandó vendége volt a híres tótmegyeri vadászatoknak. Nevéhez fűződnek a rekordok is. 1909-ben a „Megyeri fácános” nemcsak szélcsendes, szép száraz idővel, hanem minden eddigi évet túlszárnyaló szaporulat bemutatásával lepte meg az egyébként kis létszámú „puskamestereket”. „A nevezetes nap alkonyán hatezer-százhuszonöt fácán és kétszázötvenhárom nyúl sorakozott a megyeri kastélykert előtti réten. Külön említésre méltó, hogy a résztvevők közül hárman haladták túl az ezer fácános egyéni eredményt, ezek közül is Draskovich Iván végzett első helyen, ezerkétszázötvenkét fácánnal.” (Széchenyi Zsigmond: *Ünnepnapok*). Ugyanitt a téli nyúlstráfok apróvadrekordját is ő tartotta. A három apróvadféléből (nyúl, fácán, fogoly) nyolcszázhetvenöt darabot lőtt egyetlen nap alatt. A legkülönb nyúlereedmény is az övé, négyszáznegyvenöt darab a sikeres vadásznapon. Eredményeit Browning 16-os puskákkal érte el. A kortársak szerint villámgyors volt, de sohasem kapkodó, eredményeivel, lövőtudományával nem kértkedett. Viszont az általa vagy mások által ejtett tróféát örömmel, megkülönböztetett figyelemmel kezelte.

A kiállítások állandó résztvevője volt. A híres 1937-es, Berlinben rendezett nemzetközi vadászati kiállításon a 100 legerősebb szarvasbika között 3 Draskovich-bika szerepelt. Ugyanitt meg kell említeni, hogy ezen a kiállításon az első három legjobb agancsból kettő (a százkai 243,9 IP a második, és Draskovich Máramaroson, Gyertyánligeten 1911-ben lőtt bikája 235,1 IP a harmadik) magyar szarvasagancs volt.

Gyertyánliget, 1911, Máramaros megye, páros 22-es, elejtő: gr. Draskovich Iván

Vessünk egy pillantást otthonára! A selyei kastély folyosója a gímszarvastróféák olyan kiállításá, amelyet sok ország megirigyelhetne nemzeti kiállításán. Bal oldalon az első a híres, elágazó szemágú dárдай bika. De a másik képen kézimunkázó Draskovich grófnő feje felett lévő agancsok még a magyar gímszarvas ismeretében is nemzeti büszkeségünk vadászereklyéi lehetnének.

A sellyei kastély folyosója

Felesége a kandalló előtt a sellyei kastélyban

Apja 1910-ben elhunyt, s ő veszi át birtokai kezelését és a híres vadgazdaságot. Ebben az időben a sellyei (csányoszrói) vadaskertben már a minőségi fejlesztés folyik. A létszámot lecsökkentik az ideálisra. Az induló 35 db-ról a 30 év alatt felfutott a létszám 350 db-ra, s most 1:1-es ivararány mellett 120-150 db-ra állították be az 1300 hektáron. Megpróbálnak sokágú, nemes vérvű szarvast beépíteni a tenyészetbe Dárdáról. Ezt úgy csinálták, hogy dárdai birtokán bögéskor megfigyelték, hogy hol fedez sokágú szarvasbika, s az ebből a rudliból tavasszal befogott bikaborjakat rövid nevelés után átszállították Csányoszróba. Itt kellett bizonyítani a sokágúságot, s ezt a tulajdonságot továbbadni. Amelyik nem adta át a bélyeget középkorban, azt kiemelték a tenyészetből. Draskovich leírja, hogy az áthozott borjak csak csekély számú része hozta a sokágú tulajdonságot. Az eljárás igazi sikere 1936-ban, tehát az indulástól számítva 56 év múlva jelentkezett. Ezután növekvő számban jelentek meg nagy súlyú és sokágú bikák, s hála az ősi vérnek, nem raktak fel sokágú koronát úgy, hogy a szárvastagság vagy a súly csökkent volna. Így gyönyörködhetett az akkori vadászvilág évenként 12-14 kapitális bikában, amely 18-24 ágat rakott fel, 11-13 kg súly mellett. Egyébként a tenyésztés sikere olyan nagy volt, hogy már korán Európa minden részéről jöttek az élővad-megrendelések. 1912-ben az orosz cár pétérvári kertjébe visz fővadásza, Wladislaw Chizek élő szarvast, de a megrendelők között vannak a francia hercegségek és Hohenlohe herceg is. A saját vadászterületein elejtett szarvasbikák különböző országokban rendezett kiállításokon a következő eredményeket érték el 1944-ig: 1 bika trófeája 13 kg felett, 6 bika trófeája 12 kg felett, 6 bika trófeája 11 kg felett, 12 bika trófeája 10 kg felett. Valamennyi kiskoponyával mérve, minimum egy hónappal a kifőzés után. – A leírtakhoz nem kell kommentár!

1938 SZEPTEMBER HAVÁBAN ELEJTETT KIVÁLÓ BIKA
GRÓF DRASKOVICH IVÁN BARANYA-SELLEYI VADASKERTJÉBEN.

1944-ben a harcoló alakulatok a környék népe, orvvadászai elpusztították a vadaskertetet, és az állomány jelentős részét lelőtték.

Draskovich Iván, a szarvas megszállotta selleyi birtokán (Nagymező) fácántenyésztéssel is foglalkozott, jó eredménnyel. Tapasztalataikat fővadásza, Wladislav Chizek 1907-ben, Bécsben német nyelven kiadott, „Praktische Anleitungen für den Künstlichen Fasanenaufzug” című munkájában foglalta össze (magyarra fordította Rakovics Róbert, a Mecseki Erdészeti Rt. volt dolgozója, *Gyakorlati útmutatások a mesterséges fácántenyésztéshez* címmel).

Mint földbirtokos, környezetével többször kerül konfliktusba, s családját többször nevezik nem magyar érzelműnek. Pedig hazánk érdekében Mátyás királytól, a török harcokon át, a család hosszú időn át állt a magyar korona szolgálatában. Valójában az I. világháború után két tűz között őrlődik, hisz birtokainak jó része Horvátországban maradt (Trakostyán, Szalatnok/Slatina, Dárda). A II. világháború idején, mint ember, a legnemesebb módon vizsgázott. Élete kockáztatásával rejtegetett a németek elől menekült lengyel diplomatákat, ami miatt az akkori magyar hatóságok és a németek részéről állandó üldözöttségnek volt kitéve. Rövid időre a Szálasi-kormány le is tartóztatta. Ellene a vezérkari főnök külön bírósága szabotálás címén (a szilfa szállításának az elmaradása géppisztolyok gyártásához) 1944. április havában hadbíróági eljárást indított.

A II. világháború után egy ideig Mondseében, majd később Bécsben él. 1951-ben a *Rohrer* kiadónál megjelentetik *Rotwildhege* (magyarul Szarvasgazdálkodás címmel, Hopp Eszter fordításában 2007-ben megjelent) könyvét, amely részletes leírását adja a selleyi szarvasgazdálkodás 64 évének.

1963. február 4-én, 85 éves korában megtér őseihez.

Turós László

Tweet

Megosztás 358

<< Vissza a cikkekhez

OLDALTÉRKÉP

Főoldal

Hírek

Előfizetés

Vadászat

Kiadványok

HASZNOS INFORMÁCIÓK

Médiainfó

Közérdekű címtár

RÓLUNK

Hunorról

Elérhetőségek

Adatkezelési

tájékoztató

Jogi nyilatkozat

ÁSZF

Játékszabályzat

CSATLAKOZZON

Hunor Vadászmagazin
8836 követő

A weboldal teljes tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. Minden jog fenntartva. Hunor Magazin ? 2022

